

ਰੋਜ਼ਾ ਸ਼ਹਿਰ ਜਾਂਦੀ ਹੈ

ਅਮਿਤ ਗਰਗ ਦੁਆਰਾ

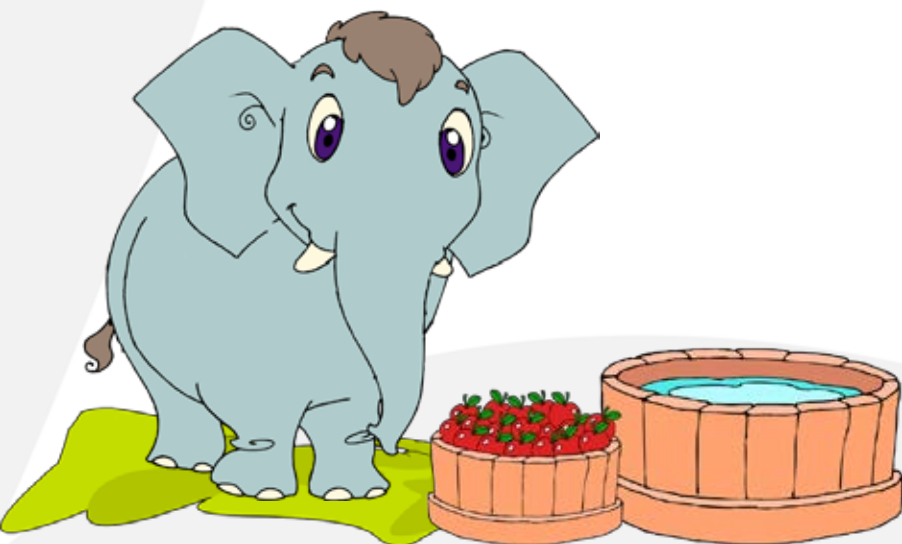
ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਚਿੜੀਆਘਰ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹਾਥੀ ਦਾ ਇੱਕ ਬੱਚਾ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ। ਉਸ ਦਾ ਨਾਂ ਰੋਜ਼ਾ ਸੀ। ਚਿੜੀਆਘਰ ਦਾ ਰਖਵਾਲਾ ਰੋਜ਼ਾ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਹਰ ਸੰਭਵ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਉਸ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਦਾ ਸੀ।

ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਦਰਸ਼ਕ ਰੋਜ਼ਾ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਆਉਂਦੇ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕੋ ਵਾਰੀ ਦਰਜਨ ਕੇਲੇ ਖਾਂਦੇ ਦੇਖ ਕੇ ਹੈਰਾਨ ਹੁੰਦੇ। ਰੋਜ਼ਾ ਦੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖ-ਭਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਦੂਜੇ ਹਾਥੀਆਂ ਦੀ ਸੰਗਤ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੀ ਸੀ।

ਇੱਕ ਦਿਨ ਰੋਜ਼ਾ ਨੂੰ ਭੋਜਨ ਖਵਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰਖਵਾਲਾ ਉਸ ਦੇ ਪਿੰਜਰੇ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨਾ ਭੁੱਲ ਗਿਆ। ਜਲਦੀ ਹੀ ਉਹ ਚਿੜੀਆਘਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਗਈ! ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਹ ਸੜਕ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਖੜ੍ਹੇ ਇੱਕ ਕੁਲਫੀ ਵੇਚਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਕੋਲ ਆਈ। ਉਸ ਨੇ ਰੋਜ਼ਾ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਅਤੇ ਦੌੜ ਗਿਆ।

ਉਤਸੁਕ ਰੋਜ਼ਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸੁੰਡ ਕੁਲਫੀ ਵਾਲੇ ਡੱਬੇ ਵਿੱਚ ਫਸਾ ਲਈ। ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਇੰਨੀ ਠੰਡੀ, ਮਿੱਠੀ ਅਤੇ ਸੁਆਦੀ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਸੁਆਦ ਆਇਆ ਕਿ ਉਹ ਸਾਰੀਆਂ ਕੁਲਫੀਆਂ ਨਿਗਲ ਗਈ। ਰੋਜ਼ਾ ਇੱਧਰ-ਉੱਧਰ ਘੁੰਮਦੀ ਰਹੀ, ਉਸ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਲੱਭ ਰਹੀਆਂ ਸਨ।

ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਦੁਕਾਨ ਦੇ ਅੰਦਰ ਉਸ ਨੇ ਇੱਕ ਟੈਲੀਵੀਜ਼ਨ ਦੀ ਸਕ੍ਰੀਨ 'ਤੇ ਹਾਥੀਆਂ ਦਾ ਝੁੰਡ ਦੇਖਿਆ। “ਦੇਸਤ!” ਉਸ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਅਤੇ ਟੀ.ਵੀ ਵਾਲੀ ਦੁਕਾਨ ਦੇ ਅੰਦਰ ਚਲੀ ਗਈ। ਦੁਕਾਨ ਦੇ ਅੰਦਰ ਮੌਜੂਦ ਹਰ ਵਿਅਕਤੀ ਉਸ ਨੂੰ ਇਕੱਲਾ ਛੱਡਕੇ ਭੱਜ ਗਿਆ। ਰੋਜ਼ਾ ਨੇ ਟੀ.ਵੀ ਸਕ੍ਰੀਨ ਵਾਲੇ ਹਾਥੀਆਂ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ।

ਘਬਰਾਈ ਅਤੇ ਨਿਰਾਸ਼ ਹੋਈ, ਉਹ ਬਾਹਰ ਚਲੀ ਗਈ। ਵਾਪਸ ਸੜਕ 'ਤੇ ਆ ਕੇ ਉਸ ਨੇ ਇੱਕ ਨਾਰੀਅਲ ਵੇਚਣ ਵਾਲਾ ਨਾਰੀਅਲ ਵੇਚਦਾ ਵੇਖਿਆ। “ਵਾਹ, ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਗੋਂਦ ਮਿਲੀ ਹੈ! ਹੁਣ ਖੇਡਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੈ!” ਉਹ ਚੀਕੀ ਅਤੇ ਲੱਤ ਮਾਰ ਕੇ ਇੱਕ ਨਾਰੀਅਲ ਨੂੰ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਉੱਚਾ ਉਡਾ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਸੜਕ ਦੇ ਪਾਰ ਚਲਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਪਾਰਕ ਵਿੱਚ ਖੇਡ ਰਹੇ ਇੱਕ ਮੁੰਡੇ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਨੇੜੇ ਡਿੱਗ ਪਿਆ।

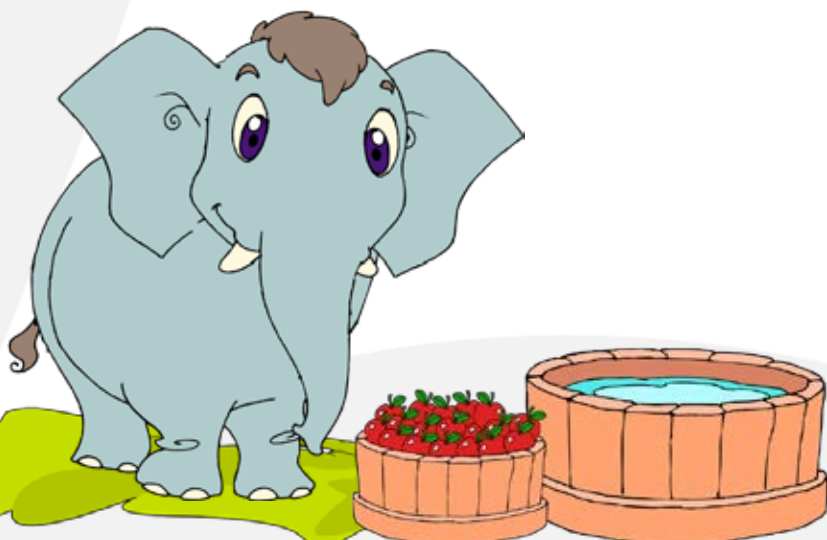
ਰੋਜ਼ਾ ਆਪਣੀ ਨਾਰੀਅਲ ਦੀ ਗੋਂਦ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਆਉਣ ਲਈ ਸੜਕ ਦੇ ਪਾਰ ਦੌੜੀ। ਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਬੱਸਾਂ ਦੇ ਹਾਰਨ ਸੁਣਾਈ ਦੇਣ ਲੱਗੇ ਅਤੇ ਡਰਾਈਵਰ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ‘ਤੇ ਚੀਖਣ ਲੱਗੇ। ਰੋਜ਼ਾ ਨੇ ਟ੍ਰੈਫਿਕ ਜਾਮ ਲਗਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ! ਟ੍ਰੈਫਿਕ ਪੁਲਿਸ ਉਸ ਨੂੰ ਕਾਬੂ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਆਈ। ਚਿੜੀਆਘਰ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਆਪਣੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਹੋ ਰਹੀ ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨੀ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰ-ਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਦਿਆਂ ਰੋਜ਼ਾ ਪਾਰਕ ਵਿੱਚ ਦੌੜੀ। ਉਹ ਉਸ ਛੋਟੇ ਮੁੰਡੇ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੁਕ ਗਈ ਜੋ ਉਸ ‘ਤੇ ਮੁਸਕਰਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਹੱਸਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਹਾਥੀ ਨੂੰ ਥਪਥਪਾਇਆ। ਰੋਜ਼ਾ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਨਵੇਂ ਦੋਸਤ ਵੱਲ ਤੁਰੀ। ਹੁਣ ਤੱਕ ਚਿੜੀਆਘਰ ਦਾ ਰਖਵਾਲਾ ਪਾਰਕ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਾਰਕ ਦੀ ਖੁੱਲੀ ਜਗ੍ਹਾ ਵਿੱਚ ਰੋਜ਼ਾ ਨੂੰ ਵੇਖ ਕੇ ਉਹ ਸਮਝ ਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਪਿੰਜਰੇ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਖੁਸ਼ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗੀ।

ਚਿੜੀਆਘਰ ਨੇ ਰੋਜ਼ਾ ਨੂੰ ਸ਼ਹਿਰ ਤੋਂ ਦੂਰ ਇੱਕ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਿੱਥੇ ਹੋਰ ਵੀ ਕਈ ਹਾਥੀ ਆਜ਼ਾਦ ਘੁੰਮਦੇ ਸਨ। ਰੋਜ਼ਾ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਵੱਡੀ ਹੋਈ। ਹੁਣ ਰੋਜ਼ਾ ਨੂੰ ਬੰਦ ਪਿੰਜਰੇ ਵਿੱਚ ਸਲਾਖਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਵੇਖਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਦਰਸ਼ਕ ਉਸ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਰੁੱਖਾਂ ਵਿਚਾਲੇ ਅਜੇ ਵੀ ਦਰਜਨਾਂ ਕੇਲੇ ਨਿਗਲਦਿਆਂ ਵੇਖ ਸਕਦੇ ਸਨ।

THE END

© BookBox. All Rights Reserved.
www.bookbox.com

Click below to follow us:

YouTube

facebook